

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia środa, 7 grudnia 2022 r.

Poz. 5426

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-1.4131.356.2022.KD WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

z dnia 5 grudnia 2022 r.

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1526)

stwierdzam nieważność

§ 2 ust. 3 uchwały Nr XLII/209/22 Rady Powiatu Świdwińskiego z dnia 27 października 2022 r. w sprawie *ustalenia wysokości opłat związanych z usunięciem i przechowywaniem pojazdów oraz wysokości kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu obowiązujących w roku 2023.*

Uzasadnienie

W dniu 27 października 2022 r. Rada Powiatu Świdwińskiego podjęła uchwałę Nr XLII/209/22 w sprawie *ustalenia wysokości opłat związanych z usunięciem i przechowywaniem pojazdów oraz wysokości kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu obowiązujących w roku 2023.* Do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie wpłynęła ona w dniu 4 listopada 2022 r.

Materialnoprawną podstawę podjęcia ww. aktu stanowi przepis art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym¹⁾, zgodnie z którym *rada powiatu, biorąc pod uwagę konieczność sprawnej realizacji zadań, o których mowa w ust. 1-2, oraz koszty usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu, ustala corocznie, w drodze uchwały, wysokość opłat, o których mowa w ust. 5c, oraz wysokość kosztów, o których mowa w ust. 2a. Wysokość kosztów, o których mowa w ust. 2a, nie może być wyższa niż maksymalna kwota opłat za usunięcie pojazdu, o których mowa w ust. 6a.* W art. 130a ust. 6a ustawy prawodawca ustalił nadto maksymalną wysokość stawek kwotowych opłat „za usunięcie” i „za każdą dobę przechowywania” wymienionych w tym przepisie pojazdów.

Wobec brzmienia przywołanych wyżej regulacji, nie budzi wątpliwości organu nadzoru kompetencja Rady Powiatu Świdwińskiego do podjęcia uchwały w przedmiocie ustalenia wysokości opłat za usunięcie pojazdu z drogi oraz za każdą dobę przechowywania pojazdu usuniętego z drogi, jak również wysokości kosztów powstałych w związku z wydaniem dyspozycji usunięcia pojazdu, w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu. Ustalona przez Radę Powiatu wysokość opłat, o których mowa powyżej, nie narusza określonej art. 130a ust. 6a ustawy Prawo o ruchu drogowym maksymalnej wysokości stawek kwotowych opłat. Stwierdzić jednak należy, że wprowadzając w §2 ust. 3 uchwały Nr XLII/209/22 postanowienie, zgodnie z którym: *Opłatę nalicza się za każdą rozpoczętą dobę przechowywania pojazdu na parkingu strzeżonym, licząc od pierwszej godziny przechowywania pojazdu* Rada przekroczyła delegację wynikającą z art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz w sposób istotny naruszyła art. 130a ust. 6a tej ustawy.

Podkreślenia bowiem wymaga, że stanowiący podstawę prawną do podjęcia przez Radę Powiatu uchwały w omawianym przedmiocie przepis art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym uprawnia ten organ do corocznego ustalania wysokości opłat, o których mowa w art. art. 130a ust. 5c tej ustawy oraz wysokości

¹⁾Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988 z późn. zm.).

kosztów, o których mowa w art. 130a ust. 2a ustawy. Przepis ten, jak i inne uregulowania ustawy, nie upoważniają natomiast Rady do ustanawiania zasad czy sposobu ustalania powyższych opłat i kosztów, a tego *de facto* dokonała Rada Powiatu Świdwińskiego w §2 ust. 3 uchwały Nr XLII/209/22.

Ponadto, zauważyć należy, że w art. 130a ust. 6a ustawy Prawo o ruchu drogowym prawodawca określił maksymalną wysokość stawek kwotowych opłat za przechowywanie pojazdu usuniętego z drogi, wskazując wprost, że chodzi o opłatę „za każdą dobę przechowywania”. Przewidział on zatem naliczanie opłaty za każdą dobę przechowywania pojazdu usuniętego z drogi. Skoro więc rada powiatu została upoważniona do określenia wysokości opłat za usuwanie pojazdów z dróg i ich przechowywanie na parkingu, pozostając związana górną granicą stawek określonych przez ustawodawcę, odnoszonych do „doby”, to przyjęcie w uchwale normy, zgodnie z którą opłatę nalicza się za „każdą rozpoczętą dobę, licząc od pierwszej godziny przechowywania pojazdu” w sposób istotny narusza art. 130a ust. 6a ustawy Prawo o ruchu drogowym, a nadto wykacza poza delegację ustawową, będącą źródłem przysługujących radzie powiatu kompetencji do stanowienia prawa miejscowego²⁾. Przewiduje ona bowiem możliwość naliczania, na jej podstawie, opłat już od pierwszej godziny przechowywania pojazdu, a więc za część doby, nie zaś – jak to wynika z przepisu - za dobę jego przechowywania, co jest prawnie niedopuszczalne.

Mając na względzie powyższe, stwierdzenie nieważności § 2 ust. 3 uchwały Nr XLII/209/22 z dnia 27 października 2022 r. w *sprawie ustalenia wysokości opłat związanych z usunięciem i przechowywaniem pojazdów oraz wysokości kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu obowiązujących w roku 2023*, jest konieczne i w pełni uzasadnione.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania przedmiotowego rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Zachodniopomorskiego

Mateusz Wagemann
II Wicewojewoda Zachodniopomorski

²⁾ Por. wyroki WSA w Gliwicach z dnia 2 sierpnia 2018 r., sygn. akt II SA/GI 385/18 i z dnia 11 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/GI 798/18.